

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه روش های اجرایی احداث ایستگاه های متروی اهواز طرح مورد مطالعه Top-Down Method

محل انتشار:

همایش ملی عمران و معماری با رویکردی بر توسعه پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهدی مهدوی عادل - استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، گروه عمران

محمد کاظم خلیلیان - دانشجوی کارشناسی ارشد واحد شوشتر، گروه عمران

خلاصه مقاله:

عملیات ساخت سازه های زیرزمینی به روش سنتی که به روش گودبرداری و اجرای فونداسیون سازه زیرزمینی آغاز شده و با ساخت سازه اصلی از کف به سمت بالا انجام و با تکمیل سقف نهایی پایان می یابد به روش Bottom-Up معروف است. برخلاف روش مذکور روش پیشرفته ای به Top-Down وجود دارد که در سال های اخیر در پروژه های بزرگ عملاً جایگزین روش ساخت سنتی بر کشورهای صنعتی گردیده است. این روش برخلاف روش سنتی با ساخت دیواره های دور، ستون ها و سقف نهایی آغاز و با تکمیل گودبرداری و ساخت فونداسیون سازه زیرزمینی به اتمام می رسد. از مهمترین مزایای ای روش می توان به حذف و یا به حداقل رساندن سطوح قالب بندی، حذف مهاربندی های موقت بر زمان گودبرداری، ایجاد برخی تسهیلات ترافیکی در حین ساخت سازه و امکان استفاده از آن بر فضاهای محدود و پرتدد شهری اشاره نمود. از این شیوه اجرائی می توان بعنوان یک گزینه بسیار مهم اجرایی، بر کنار سایر روش های معمول بر ساخت سازه های زیرزمینی استفاده نمود. بدلیل قابلیت های کاربردی بسیار وسیع این روش سعی بر این است در این مقاله روش Top-Down را که برای اولین بار در کشور جهت احداث برخی از ایستگاه های پروژه قطار شهری اهواز مورد استفاده قرار گرفته است را بررسی و معایب و محاسن آن را واکاوی نماییم.

کلمات کلیدی:

روش اجرای بالا به پایین، گودبرداری و اجرای سازه های زیر زمینی، Top-Down ، Bottom-Up ، روش های احداث ایستگاه های مترو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/422656>

